

Méltóságos Uram!

Azért írok, hogy megmagyarázhatatlan, illetőleg könnyen félremagyarázható viselkedésemet Méltóságod előtt indokoljam.

Méltóságod tanácsának megfelelően megpróbáltam, hogy a dékáni hivataltól az amerikai ösztöndíj kérvényének beadására haladékat kérjek. Ezt elég későn, a határidő utolsó napján, december 10.-én, egy szombati napon tettem meg és azt a választ kaptam, hogy további haladék lehetetlen, mert a kar a következő hét szerdáján tárgyalja az ügyet. Ezzel az ösztöndíj ügyét részemre befejezettnek tekintettem és kissé elkedvetlenedtem, de nem annyira, hogy ne határoztam volna el, hogy Méltóságodat a következő hét elején felkeresem és megkérdezem, milyen tanulmányi programot szánt nekem Méltóságod, vagy mit változtat ezen az, hogy már nem köt az amerikai ösztöndíj által megszabott irány. Ugyanezen este láttam megjelenni a Táj és Népkutató Központ bezárásáról szóló híreket, mire azt gondoltam, hogy ez nem lesz alkalmas idő arra, hogy Méltóságodat zavarjam és ezért egy-két héttel elhalasztottam a Méltóságodhoz való felmenetelt. Két héttel ez után az eset után egy olyan hír jelent meg az újságban, amely engem jelentékenyen érintett. Megjelent ugyanis a zsidótörvény tervezete, amely engem, aki ugyan apai égon régi magyar családból származom, de édesanyám ma is zsidó, zsidónak nyilvánított. Ezek után ma autószerelést tanulok, ami időmet annyira lefoglalja, hogy egyelőre felhagytam tudományos terveimmel.

Kérem Méltóságodat, hogy ezek ellenére tartsa meg velem szemben jóindulatát, mert részemről nagyon fogok örülni annak, ha egyszer tényleg módom lesz Méltóságod vezetése alatt komoly tudományos munkát végezni.

Alázatos tisztelettel

Dezso Székely